

Punahilkkasadun erilainen loppu

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Punahilkka tuhti tyttö
auttaja alati aulis
kantaa kukkia korissa,
kakkua ja viinipullon
isoäitinsä mökille.

Oletko jo nukkumassa,
unten maillako majaillet?
kysyy tyttönen ovelta.
Mummo vastaa kautta rantain
vähän vältellen totuutta:
Ei minua nyt nukuta,
kun viivähti vanha vieras.

Miksi ihmeessä sinulla
hennot hiukset hapsottavat,
leninki ihan rypyssä
ja pusero vinksin vonksin?
Kun sen vieraani tapasin,
kompastuin kotiovella
ja kupsahdin permannolle.

Miksi mummo kultaseni
olet vallan hengästynyt,
huohotat kävellessäsi?
Koska äsken ämpärillä
kannoin vettä kaivostani.

Mitä varten kannoit vettä,
mihin tarvitsit sen kaiken?
Lattian pesua varten,
tuvan siivoin siistihiksi.

Miksi se pitikään pestä
heti eikä lauantaina?
Koska siihen vuoti verta.

Miksi siihen vuoti verta?
Koska viilsin veitselläni
vuotavan verisen haavan.

Mikä on tuo kuollut koira
eläin ihka inhottava
loikomassa lattialla?

Punahilkkasadun erilainen loppu

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Katso tarkkaan tyttöseni,
eihän se olekaan koira,
vaan susi salassa vaani
mökin ikkunan takana
ja yritti yllätystä.